

kanaler, og forældrene er trætte af, at der er porno overalt i det offentlige rum.

Vil ministeren se på, om der kan indføres noget i ændringen af loven omkring håndhævelse af denne paragraf? Det er ikke censur, jeg efterspørger, men beskyttelse af vores børn og unge.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FRI):

Vi var og er fortsat en aktiv samarbejdspartner, en aktiv forligspart i medieforliget fra 1996, og det betyder også, at de tillægsaftaler, der er lavet omkring digitalisering, er noget, vi fortsat støtter og aktivt vil følge til dørs.

Ser vi på medieaftalen fra 1996, er den kendetegnet ved, at der skete nogle kvantespring i dansk mediepolitik, specielt de bestemmelser, som meget hurtigt udløste hele TvDanmark-konstruktionen, var jo en nyskabelse i dansk medielovgivning, ligesom en række af de forbedringer, f.eks. med hensyn til Danmarks Radios - DR 1's - og TV 2's adgang til at producere mere dansk drama, absolut var noget, der gav en mediepolitisk udvikling og et stort løft.

Så skulle vi lave en ny medieaftale, og ærlig talt, noget af det, som ministeren ved det allerførste møde anså som en af de store knaster - godt hjulpet på vej af dagspressens dækning af sagen - var jo spørgsmålet om forbud mod børnereklamer. Dette punkt var måske det aller vigtigste punkt for ministeren. Partierne skulle på forhånd meddele, om de kunne støtte forbudet mod børnereklamer.

Nu viser det sig så, at der ikke bliver noget forbud mod børnereklamer, men der bliver, som en række ordførere dengang anbefalede, indgået frivillige aftaler.

Set i det lys er det efter vores opfattelse meget dumt, at ministeren valgte at lave et medieforlig i en meget snæver kreds. Det medieforlig, der i dag ligger som et lovforslag, kunne kvalitativt have været bedre, hvis kredsen havde været større.

Lad mig komme med nogle eksempler på, hvor vi mener det kunne have været bedre.

Den fjerde radiokanal: Hvis det ender med, at det er Danmarks Radio, der får den fjerde radiokanal, er det vores opfattelse, at så burde Danmarks Radio have frihed til selv at programplanlægge. Den frihed, som Danmarks Radio har for program 1, 2 og 3 i dag, bør også være

gældende for den fjerde radiokanal, hvis det er Danmarks Radio, der løber med den.

Hvis det derimod ikke bliver Danmarks Radio, der får den fjerde radiokanal, ja, så mener vi, at det er uheldigt, at det ligefrem står i bemærkningerne til lovforslaget, at det gælder om, at den radiokanal bliver så smal som muligt, og at et stort antal lyttere ikke er noget succeskriterium. For hvis man forestiller sig, at andre end Danmarks Radio skal drive den fjerde radiokanal, bliver det jo med en større eller mindre grad af reklamefinansiering og sponsoring. Og for dem, der ønsker at sende reklamebåren radio, ja, der gælder det jo altså om at have ganske mange lyttere, og hvis det er et succeskriterium, at man ikke må have mange lyttere, ja, så kan man fritest til at spørge om, hvornår ministeren evaluerer projektet og erklærer, at det er en fiasko, fordi den fjerde radiokanal rent faktisk har fået mange lyttere.

Så er der den femte radiokanal: Vi synes, det er spændende, at man gennemfører en auktion, og vi håber, at den kommer til at lykkes.

Så er der public service-begrebet. Vi er ikke tilhængere af, at public service-begrebet betyder, at man forbyder reklame på Internettet. Vi kan godt forstå argumenterne for, hvorfor public service skal gælde for selve indholdet af internettransmissionerne, men hvis det er en slet skjult argumentation for, at der må bruges licensmidler, synes vi, at det er et kluntet forsøg, og hvis konsekvensen af det bliver forbud mod reklamer, er det endnu mere kluntet.

Så er der problemerne omkring must carry: Vi må ærlig talt sige, at ude i antenneforeningerne kan de jo blive bragt i den situation, at i takt med at Danmarks Radio og TV 2 kommer med flere og flere stationer, ja, så kan man altså blive tvunget til at lukke eller skubbe stationer ud, som foreningens medlemmer positivt har tilvalgt.

Det er en dårlig udvikling. Derfor bør der lægges et loft over, hvor mange stationer Danmarks Radio og TV 2 skal forvente must carry på, når der også skal være plads til de lokale stationer.

Så er der det digitale tv: Vi har den opfattelse, at vi skal løbe den udvikling i gang, og derfor skal vi ikke sætte stramme regler omkring de kommercielle stationer, men glæde os over, hvis der er nogle af stationerne, der vil begynde at sende i Danmark. Og hvis det går, som hr. Aage Frandsen forudser, at der bliver mange flere kanaler til rådighed for digitalt tv i Danmark, ja, så